

ინტერვიუ

გვიანდობა ზუგდიდის სამეცნიერო ცენტრი — ისტორიული მუზეუმის დირექტორი, ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატი გ. მ. ე. ბ. ა. ბ. ა. ბ. ა. ბ.

— უწინარეს ყოვლისა, ნება მომეცით მოგილოცოთ სამეცნიერო ცენტრის წარმატებით მუშაობას და მისი მნიშვნელოვანი როლის შესახებ...

— გვიანდობა, სასიამოვნოა, რომ ამ მეტად მნიშვნელოვან თარიღს დაეძინება მუზეუმის დაარსებისა და მომავლის, დიდი ხნის წინათ დაიწყო...

— არ შეეცდები თუ ვიტყვი, რომ ქალაქის მცხოვრებთა დიდი კმაყოფილება გამოიწვია პრეფექტის პოლიციამ მუზეუმისათვის...

— ბატონო თამაზ გორგოლიანის წინადადება პირადად ჩემთვის მოულოდნელი არ ყოფილა. მას ასეთი სურვილი წერილის გამოქვეყნებამდე და შემდეგაც არაერთხელ გამოუთქვამს...

რისი გათვალისწინება, ძველი დოკუმენტური მასალების შეგროვება, ამის საფუძველზე შეკეთდა...

უნდა იყოს, რომ ამ პროექტის ერთგვარად განხორციელება პრაქტიკულად შეუძლებელია, მისი სისტემაში მოყვანა შესაძლებელია მხოლოდ თანდათანობით...

— ზუგდიდელთა განსაკუთრებით გაცხადებულ იქნა მუზეუმის მიმდებარე ტერიტორია, უხეშად თუ ვიტყვით, საძოვრად არის ქვეული, გუბურებს დაუფარავს...

— ამთავივით უნდა მოგახსენიოთ, რომ მუზეუმი დალიანების მამულების მემკვიდრე არ არის და არც სასახლეების მიმდებარე ტერიტორია მის განკარგულებაში...

ემ. თუ ეს დღეები გადამწყვეტია, დარწმუნებული ბრძანებებით, მუზეუმი გამოიხატოს სახსრებს, რომ ეს ადგილი გაიყვანოს...

მუზეუმის ხვალისდელი დღე

პასუხისმგებლობა მთელია, არ გვებუ- მრებით, ეს ნამდვილად ასეა, გამოსავალი ერთია— ამ ტერიტორიის მუზეუმისათვის გადაცემა...

— ჩვენი მუზეუმი მდიდარია ძვირფასი ექსპონატებით: თამარ დედოფლის დედისეული ჯვარი, ხელნაწერი „ვეფხისტყაოსნისა“...

— ჩვენი მუზეუმი მართლაც მდიდარია არა მხოლოდ ექსპონატების რაოდენობით, არამედ მათი სამეცნიერო და მხატვრული ღირებულებითაც...

ალტრი კულტურის ძეგლები და ა. შ. — რას გვეტყვი მუზეუმის ბიბლიოთეკაზე? — ჩვენი მუზეუმის წიგნთსაცავი, ყოველგვარი გადაჭარბების გარეშე, ერთ-ერთი უმდიდრესი...

ნები, პერიოდიკა, ეს სიმდიდრე სამეცნიერო წიგნთსაცავის, ინფორმაციის უწყობლობის გამო, ფაქტობრივად უცნობია და ამდენად...

— რა ძირითადი სამუშაოები სრულდება აქამდე მუზეუმში, რა არის განზრახული სამომავლოდ და ხაზით, როგორ გეხატება მუზეუმის მომავალი?

— მოგახსენებთ, რომ მეცნიერებათა აკადემიამ ჩვენი მუზეუმის ბაზაზე შექმნა სამეცნიერო-კვლევითი ცენტრი, ამის შემდეგ დაიწყო მუზეუმის კვლევითი სამუშაოები...

ური და ებრაული მასალების კატალოგები, ამ სამუშაოთა დიდი ნაწილი ხორციელდება თბილისიდან მოწვეული სპეციალისტების ხელშეწყობით...

როგორ შესაძლებელია სამეცნიერო ცენტრის მომავალი? მისი კონტურები უკვე გამოკვეთილია... მომავალი წლის იანვრიდან მეცნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტი ჩვენს სამეცნიერო ცენტრთან ქმნის თავი...

განყოფილებას. მათემატიკის ინსტიტუტმა უკვე შექმნა აქ თავისი ქვეფილი, მსგავსი ნაბიჯების გადადგმას ამდენად სხვა აკადემიური ინსტიტუტებიც...

— რას გვეტყვი მუზეუმის რემონტის გაჭიანჭობის შესახებ? — მუზეუმის რემონტის გაჭიანჭობას სულ ორივე წლის წინათ არავითარი ობიექტური საფუძველი არ ჰქონდა...

— გვიანდობა საუბრისათვის. გვიგების განხორციელებასა და წარმატებებს გისურვებთ. ესაუბრა მინა ლუბაძემ, თუ გორაკის ტყის ფაქულტეტი მესამე კურსის სტუდენტი.

მათხველთა თვალთახედვით

უსაქმოდ რა გაბაძლებინებს

რესპუბლიკაში შექმნილი დაძაბული სოციალურ-ეკონომიკური ვითარება ერთიანად ზრდის ნებისმიერი სფეროს წარმომადგენლის პასუხისმგებლობას...

დობ, საქართველოში უმარავ- მა სიძნელე და წინააღმდეგობა ამ ერთგვარად იჩინა თავი. ახლა ვიმეით 70 წლიანი ტრადიციული სისტემის მიერ გამოწვეულ საშინელ შედეგებს...

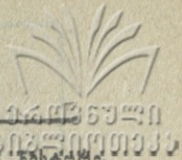
ბუნებრივია, ასეთ დროს ნებისმიერ პიროვნებას გამოუშვავდება თავისი პოზიცია, შეხედულება საკიბო-საკიბო საკითხების მიმართ...

ისა თითოეული ჩვენთაგანის მონდობაა აუცილებელი. მართო წუწუნით არაფერი არ გამოვა. პირდაპირ გული მტკიცა, როცა ამდენ დაუსაქმებელ ადამიანს ვხედავ...

კომპლექსური გაკვეთილები — გარე სამყაროში

დღეს, როდესაც ქართველთა რების ძველებური წესი, ახლანდელ დროს სკოლის, მასწავლებლის როლი, სწორედ სკოლის დანერგე უნდა დაიწყოს...

სკოლის დირექციის (დირექტორი ე. კალაძე) მხარდაჭერით კომპლექსური გაკვეთილები ჩატარდა ქ. ზუგდიდის № 9 სკოლაში...

ადრინდელ პერიოდში გრიგოლიუს ტერიტორიას ყულიშკარი ერქვა ანუ ქასუნი ბატონების ა. ტუღუშისა და ა. თორღიას წერილები

ზემოთქმულიდან ჩანს, რომ ყულიშკარის ეკლესიის მშენებლობის სამუშაოებიდან ეკლესიის დარბევამდე სულ ფიგურირებენ ეგნატე როგავას წინაპრები და ეგნატეს შემდგომი შთამომავლობა, რომლებიც გრიგოლიუს ტერიტორიაზე ცხოვრობდნენ. ყულიშკარელი მხედრების გენეალოგიაც ამტკიცებს, რომ სწორედ ყულიშკარს ეკუთვნოდა აღნიშნული გრიგოლიუს ტერიტორია. ქვემოთ ნახსენები მხედრების პირველი შვიდი თაობა დაბადებულია ყულიშკარში. ქუთაისის გუბერნიის სათავადაზნაურო საქრებულოს ფ. 150 №1-ში ინახება მასალები თავად მხედრების (ხეცია) შესახებ, რომლის მიხედვით დგინდება მხედრების ათი თაობა. მასალები მოგვარდა საქართველოს ისტორიული გვარების საქრებულოს შთავარმა გენეალოგმა ბატონმა იური ჩიქოვანმა. ყულიშკარში დაბადებული მხედრების მერვე თაობის წარმომადგენელია გულიშკარა შალვაძე მხედრი, რომელიც ცხოვრობს ობუჯში. მისი შვილიშვილი გულიშკარა თორღიძე მხედრი მეთექვსმეტი თაობაა, რომელიც დაიბადა 1870 წელს ყულიშკარში (გრიგოლიუსი). ასეთი ჩაწერა ნიშნავს რომ როცა ყულიშკარი გაიყო, ის ტერიტორიას გრიგოლიუს მიეკუთვნა, ე. ი. გრიგოლიუს ტერიტორიაზე უცხოვრია. გულუს ნასახლარია ზუგდიდისა და წაფენების (უფრო ზუსტად, გრიგოლიუსისა და წაფენების მურხნების) საზღვარზე. გულუს შვილები დაიბადნენ ყულიშკარში (გრიგოლიუსი), აი ისინი: შალვა 1910 წ. მერე 1913 წ. ცხოვრობს ოჩაჩირში, ნიკოლოზი 1915 წ. გიორგი (მორტი) 1919 წ. აღსანიშნავია, რომ გიორგი იწერება გაშვრდელის მირგატას გვარზე. მშობლები დაშინებულიები იყვნენ და ახლო ნათესავზე გამაშვილესო, ამბობს გიორგი. გულუს ბაბუა ბეჟან დავითის დასასრული. დასაწყისი იხ. გვ. „ოლიში“ №124.

ძე მხედრი მეთექვსმეტი თაობაა, რომელიც დაიბადა 1822 წ. მისი შვილები: კონსტანტინე (კონსანტელი) 1848 წ. (ყველაზე დაბადების წელი წერია) მიხეილ (მიხა) 1850 წ. ყულიშკარში მიხას ჰყავდა 11 შვილი. პლატონი 1853 წ. ყულიშკარში (გრიგოლიუსი), ელიზბარი 1864 წ. ყულიშკარში (გრიგოლიუსი), გრიგოლი 1857 წ. ლევანი (კიტი), 1860 წ. ყულიშკარში (გრიგოლიუსი). მისი ნასახლარია ხსიების დასახლების ახლოს. კიტის ჰყავდა 10 შვილი, რომლებიც დაიბადნენ ყულიშკარში (გრიგოლიუსი). მისი ელიზბარის ძე მხედრი დაიბადა 1876 წ. ცხოვრობდა გრიგოლიუსის ძველ სკოლასთან ახლოს. პირველი თაობა ბეჟანი, მორტი დავითი, ბეტრი, შალვა, ნიკო მესამე თაობა კი არის გიორგი და დავითი. გულუს მხედრის ნასახლართან არის გულუს წყარო. სოფელ გრიგოლიუსში, მურხნების საზღვართან არის სასაფლაო, სადაც დასაფლავებულია გულუს ძმა გიორგი თავისი ცუდლით, გულუს შვილი ნიკოლოზი და სხვა. მოგახსენებთ კიტის შესახებ შვილზე დავითზე. 1991 წლის 29 ივნისის „საქართველოს რესპუბლიკაში“ ლ. ხუბულურის წერილში ვკითხულობთ: „დავით ლევანის ძე მხედრი დაიბადა 1897 წელს ზუგდიდის მაზრის სოფ. ყულიშკარში (ახლა გრიგოლიუსი ეწოდება) ოფიცარის, თავად ლევან ბეჟანის ძე მხედრის ოჯახში. 1914 წელს მამაკობისათვის დავით კიტის ძე მხედრი გიორგის ქვრის ორი ორდენითა და

ოქროს იარაღით დაუჭიდდნენ. მასხურობდა საქართველოს დამოუკიდებელ არმიას. საქართველოს ანექსიის შემდეგ ებრძოდა მოძალადეებს. კიტის შვილიშვილმა ქალბატონმა ნინო ქიქოძემ პირად საუბარში თქვა: „კიტის მამა ბეჟანი ყულის ეკლესიაშია დასაფლავებული“. სოლომონ ზაოლასტანიშვილის პარკვეში „საქართველოს 1924 წლის ამბობება“ წერია: „სამეგრელოში მოძრაობას გენერალ თოფურიას შემდეგ სათავეში ჩაუდგა როტმისტრი დავით მხედრი“. მხედრის მეთაურობით ქ. სეჯაქი დაიკავეს, „ჩქა“ განაიარაღეს, შავრამ რუსებმა მხედრი დაჭრეს და ხალხი დამარცხდა. დავითის მოღვაწეობით გრიგოლიუსის — ყულიშკარის ისტორიის შესანიშნავი ფურცელი ჩაიწერება. ზემოაღნიშნული ფაქტებიდან გამომდინარე, საბოლოოდ შეიძლება თქვას, რომ გრიგოლიუსის ტერიტორიას ადრინდელ პერიოდში ყულიშკარი ერქვა. ზუგდიდში მოქალაქეთა მდგომარეობის სარეგისტრაციო წიგნში (№30, №31) მოცემულია სოფ. ყულიშკარში (ახლანდელი გრიგოლიუსის ნაწილი) დაბადებულების სია, დაბადების წლების მითითებით. გაგაცნობთ ზოგიერთ მათგანს: ესებუა შურა კალიბრატის ასული 1928. მალიჩავა გოგუცა ისიდორეს ასული — 1928. როგავა სონია ერმინეს ასული — 1928. როგავა გრემა ძიკის ძე — 1928. როგავა შალიკო სტიფანეს ძე — 1922. ხასია შახანი დათას ძე — 1922. ლემონქარია ოლია დიანოზის ასული — 1921. არახანია თამარი მიხას ასული

— 1918, როგავა შოთა ბიტორის ძე — 1925. სოფ. ალავერდისკარში (ახლანდელი გრიგოლიუსის ნაწილი) დაბადებულების (№30, №31) სია: ქობალია მეგონა იონას ძე — 1923. გულუა უტა ჯოგას ძე — 1928. გულუა შურა ბანკოს ასული — 1928. ლავილა პონტი პეტრეს ძე — 1921. ესებუა შენია კირილეს ასული — 1921. ანთელავა ძუკუ ივანეს ძე — 1921. ლურჯია გვანჯი სილოვანის ძე — 1922. გულუა შორეიანტონის ძე — 1922. ახსავა ალიოზა კირილეს ძე — 1921; გამოდის, რომ გრიგოლიუსის ტერიტორიის ერთ ნაწილში დარჩა ყულიშკარი, მეორე ნაწილში კი იქნება სოფელი ალავერდისკარი. 1924 წლის საარქივო მასალებში აღსკულია ზუგდიდის მაზრის ყველა სკოლებისა და მასწავლებლების სია, სადაც წერია: „სოფელ ალავერდისკარის 4 წლიანი სკოლა. მასწავლებლები: გულუა ნესტორ, ესებუა ელიზბარი“. იქვე წერია: ყულიშკარის მეორე სკოლა, მასწავლებელი სემიონი როგავა“. (ზუგდიდის არქივი, ფონდი 851, საქმე 114). (11) 5. ფურცელი 84). ეს სკოლა იყო ყულის ეკლესიასთან ახლოს, ახლანდელ გრიგოლიუსის ტერიტორიაზე. საარქივო მასალებში ინახება: ზუგდიდის მაზრის 1929 წლის ოქტი, სადაც მოცემულია სოფელ ალავერდისკარის კურსდამთავრებულთა სია: „ლავერდისკარის პეტრე — 28 წლის, ანთელავა არუ — 24 წლის, ლავილა იაკობი 30 წლის და ა. შ.

სკოლის გამოც ვულუს „სტრეტი“, ანთელავა აკაი“ (ზუგდიდის არქივი, ფონდი 851, საქმე 154). 1928 წლის მოსახლეობის აღწერის მასალებში ყულიშკარის სასოფლო სახეობის დასახლებულ პუნქტში წერია: ალავერდისკარი 508 სული, უჩაშკა 584 სული, ყულიშკარი 1718 სული. 1931-32 წლებში გამოცემულ საქართველოს საზოგადო რუკაზე დატანილია ალავერდისკარი, ყულიშკარი, საქურდული. შთავარია, სოფლის ისტორია არ უნდა დამახინდეს. ამიტომ საქართველოს ენციკლოპედიაში და პროფ. ალ. ლლონტის წიგნში უნდა მოხდეს ასეთი შესწორება — გრიგოლიუსი ყოფილი ალერტისკარი, ყულიშკარი. დასკვნა ასეთია: ადრინდელ პერიოდში გრიგოლიუს ერქვა ყულიშკარი. შემდეგ შეიქმნა ალერტისკარის უბანი ყულიშკარში. როგორც ჩანს, ამ საუკუნის ოცნა წლებში მას მიეცა სოფლის სტატუსი (1926 წლის აღწერის მასალები). კომუნისტებმა ორივე რელიგიური სახელი გააუქმეს. 1932-38 წლებში ყულიშკარი გაიყო ორ ნაწილად და შეიქმნა ორკონიძის და გრიგოლიუსი, ალავერდისკარი დღევანდელი გრიგოლიუსის ერთი ნაწილია. ადრინდელ პერიოდში კი გრიგოლიუსი ეკუთვნოდა ყულიშკარს. ამიტომ გრიგოლიუსის ტერიტორიაზე ორივე რელიგიური სახელი, რომ შეუნარჩუნდეს ალბათ ასე აქვობებს: 1. გრიგოლიუს ალუდინონ ძირძველი ისტორიული სახელი ზემო ყულიშკარი. 2. გრიგოლიუსი, იქ, სადაც ადრე იდგა აშენდებმა ალერტის ეკლესია სოფლის მოსახლეობისათვის. ამით დაზარალებული მხარე არ იქნება. რა თქმა უნდა, სოფელი თუ იქნება თანახმა. მ. რუმბაძე, ფიზიკა-მათემატიკის მეცნიერებათა კანდიდატი, სოფ. მეცნიერებათა აკადემიის გეოფიზიკის ინსტიტუტის უფროსი მეცნიერ-თანამშრომელი. გვხოვთ კონორარი გადარიცხოთ მიწისძვრით დაზარალებულთა ფონდში.

გ უ ნ ე ბ ა მ ბ რ ძ ბ ე ბ ე ლ ი ბ

მრავალჯერ გადამიზახვს ნაბიჯი, ზიანსაც ვაყენებდი მოსახლეობას, მაგრამ მისათმენი და ესატანი მეც მქონდა. სტიქიური უბედურების დროს ფესვებიანად მოგროვილი ნაძვი ან ფიჭვი გადკეტილად ხოლმე მოკამკამე წყაროს წყალს. ვხედავდი თვალწინ როგორ გადაიქცეოდა დაგუბებული წყალი ტბად. ავის-მომსწავებლად ვგრძნობდი, რა უბედურებასაც მიქადა ყოველივე, რამდენჯერ მინატრია კოდცი: „რა იქნება მოხდეს სასწაული და აღამიანის გულმოდგინებაში მიხსნას უბედურებისაგან“. მაგრამ ვადიოდა დღეები, თვეები და არც არავინ იყო ჩემი გამკითხავი. მართლაც და, ვერ გაუძლებდა ბუნებრივი ქმნილობის მოწოდებას და... მოსახლენიც მოხდებოდა. დიდ მფინარების მსგავსად შემოიჭრებოდნენ უკვე ძალაქცეული პატარა მდინარეები. ჩემს საბრძანებელში და მოულოდნელად

ენ გ უ რ ი ს ს ა ტ კ ი ვ ა რ ი (ჩანახატი)

კალამოტიც ადიდებოდა, სიჩქარე მომაკრებელი მივარდევდებ სამდინარე გზას და შიანც აფირობებულ ტალღებს უსიამოდ ჩაეხმოდა ჩემი მისამართით გამოთქმული საყვირები, დაუმსახურებელი გაიკცხვა, ჩემი შერტრება უკვე არანაირ ძალას შეეძლო. უწყო ვიყავი წყლის წინაშე, რომელიც შემწარავი ძალით ანადგურებდა ირგვლივ ყოველივეს, ამსხვრევდა ხელოვნურ ქვირებს, განა ის ტრაგედიაც მე არ შეთვლება ცოცხად, ამ რაღღინიშე წლის წინ რომ დატრიალდა მდინარისპირა შემოგარენში? ლეგენდადქცეულმა პატარა წყაროს წყალმა საძირკვლიანად ჩაძირა ჩემს ტალღებში ქვარუნის კაშხალთან აგებული ორსართულიანი რესტორნის კაპიტალური ნაგებობა. კიდევ რა მტკიცა და რა მწუ-

ხებზე ამხაც მოგახსენებთ. დღმა ღინებოდან, ხელმარჯვნივ, გვირაბით, რამდენიმე კილომეტრის მანძილიდან მიწისქვეშა ბესით შემეგრეთეს მდინარე ერისწყალს, ჩემს პარალელურად შეყოფ მდინარე მაგანასაც გზა აუტრიეს—ღინება შეუცვალეს, ასე რომ, დიდი ძალა ვართ. შემთხვევით კი არ გვეძახიან სამქმანდაცი შენაკადს. არადა, როგორც იტყვიან, სხვა გზა სხვა სხნა არ გვექონდა. ისედაც ერთმანეთს უნდა ამოვდგომოდით იმედოდ და საურდენად. ხუშრობა ხომ არ იყო, დინებაშეცვლილი სამი მდინარის ერთ წყალსაცვ არხში (გალის რაიონის სოფელ დინაურგაში მოქცევა) ალბათ ბედისაგან ისევ ჩვენსავით დაჩაგრული მდინარეები თუ გაჯვიებენ: არადა, როგორი დაღლილნი, არაქამოცდილნი შეგ-

ვერთეს შავ ზღვას... თითქოსდა კეთილ მოგონებად დამჩჩა ის ნეტარი დრო, როცა გულს მიხარებდა მონანვე ტალღებზე მოთამავე კალმახის, ორაგულისა თუ სხვა თევზების ცქერა, დღეს მათ ზურგი შეგვაქცევს. ადვილი მისახვედრია, ენგურბესის მშენებლობის დროს დინაშობის ხშირ აუფეთქებებს ვერ გაუძლეს წყლის ბინადრებმა და. უკვალოდ გაქრა მათი სახსენებელი. ამჟერად ვერ მოვიმოინერ, ვცადე გვირაბიდან გაპარვა, რომ გავყოლოდი ძველ ღინებას. უწინდებურად მიმწყო დებინა მოსახლეობისათვის საშენი მასალა, მაგრამ ამაოდ. მტკიცე მასალით ნაშენი გვირაბი ვერ გავარდევ და მივსდევ ისევ რკინა ბეტონის მკერვე კედლებს... იქნებ დროა, ამაზეც იწ-

რუნონ, რომ დინაურგის შემოგარენში გახსნას სათევზე მურხნობა, არადა სამი მდინარისაგან მოტანილი საკვები უთევზოდ ლაბება. მრავალ საუკუნეს ითვლის ჩემი, ამბოქრებული ტალღები, საამყოდ და გულგანახარად ისიც შეეცა, რომ მდინარისპირა შემოგარენი მდიდარია უძველესი ციხე-კოშკებით, გამოქვაბულებით, სამკურნალო წყლებით. ასე მგონია, მათი სიძველე, სიდიდე და სილამაზე მარტო ერის კი არა, ჩემი სიამაყეცაა. არადა დავლაზე მიმდგარი სათანჯოს, ოცარცევა და რუბის ფიხე-კოშკები. კარგად ვაძი, რომ ჩვენს მშაფიცობას ყველაზე მტკიცე ბალაგარი სწორედ დღეს ენახებოდება, რათა უფრო არ დაიშალოს, არ დაირღვეს ბუნების მთლიანობა, ნაკლებად შეგნოს მის პირველყოფილბას აღამიანის გონება და ხელი. გენო ხანსახსურდნი.

კალისტრატე მხვინია

სახალხო განათლების დარგის მუშაებს გამოაკლდა დედაქალაქის პედაგოგი კალისტრატე მხვინიის დახმარება.

იგი დაიბადა 1917 წელს სოფელ კოკში. დაამთავრა ქუთაისის პედაგოგიური ინსტიტუტი. აქტიურად მონაწილეობდა გერმანიის წინააღმდეგ ომში.

დემობილიზებული წლების განმავლობაში მოღვაწეობდა სოფლის განათლების განყოფილებაში ინსპექტორად. შემდგომ იგი უბრუნდება მშობლიურ ქუთაისს და სწავლასხვა დროს მუშაობდა რიყის, ციხის, ოქტომბრის საშუალო სკოლებში დირექტორად, განათლების განყოფილების ინსპექტორად, ოცი წლის განმავლობაში იყო ინგოლის მეთრე საშუალო სკოლის დირექტორი.

წავიდა ჩვენგან ნიჭიერი პედაგოგი, სპეტაკი, გულისხმიერი ადამიანი, რომლის ნათელი ხსენება დიდხანს იცოცხლებს კოლეგების, აღზრდილების, ამხანაგების გულში.

ამხანაგების ჯგუფი.

ბ. კ. ფიჭია

გარდაიცვალა რესპუბლიკის დამსახურებული ბუღალტერი ბონდო ძიკას ძე ფიჭია.

იგი დაიბადა 1927 წელს სოფელ ჭიხაშკარში. საშუალო სკოლის განათლების მიღების შემდეგ 1948 წლიდან მუშაობდა ამავე სოფლის კოლმეურნეობის მთავარი ბუღალტრის მოადგილედ. 1960 წლიდან სიცოცხლის ბოლომდე კი მთავარ ბუღალტრად.

სახალხო მეურნეობის დარგში ხანგრძლივი და ნაყოფიერი მუშაობისათვის მიღებული ჰქონდა მთავრობის ჯილდოები.

ადრისთვის დარგის მუშაკთა რიგებს გამოაკლდა საუკეთესო სპეციალისტი, თაბათა აღზრდილი და დამრიგებელი, თავმდაბალი, უპრეტენზიო მოქალაქე, რომლის ნათელი ხსენება დიდხანს შემოინახავს მშობლიურ სოფელი, მეგობრები, ამხანაგები.

ამხანაგების ჯგუფი.

დ. თ. ნაჭყვია

გარდაიცვალა საარტიკული დარგის დედაქალაქის მუშაკი, შრომის ვეტერანი დამნი თეიმურაზის ძე ნაჭყვია.

დ. ნაჭყვია დაიბადა სოფ. ჩხორიაში 1918 წელს. საშუალო პედაგოგიური განათლების მიღების შემდეგ ის 1937-1942 წლებში პედაგოგიურ მოღვაწეობას ეწეოდა ქადაგის საშუალო სკოლაში და სხვადასხვა სახლში, მხორის საშუალო სკოლაში.

სოფლის მეურნეობის საქავშირო საარტიკული კურსების საქართველოს ფილიალის დამთავრების შემდეგ 1942 წლიდან უკანასკნელ დღემდე უმწიკვლოდ ემსახურებოდა ზუგდიდის რაიონის საარტიკული დარგს. სხვადასხვა დროს მუშაობდა ჩხორის, კორცხელის, ურთის, ყულიშკარის, ახალკახათის კოლმეურნეობებში მთავარ ბუღალტრად, ზუგდიდის რაიკომპარტიში უფროს რევიზორად, სამეურნეობათაშორევი პირის საშენებლო გაერთიანებაში მთავარ ბუღალტრად. მიღებული ჰქონდა მთავრობის ჯილდოები.

მუშაობის პერიოდში დ. ნაჭყვია იყო რაიკომპარტი, მაღალკვალიფიციურმა სპეციალისტმა და უანგარო ადამიანმა, რომელმაც რაიონს აღზარდა საარტიკული დარგის არაერთი მუშაკი.

დ. ნაჭყვია იყო შესანიშნავი მეგობარი, თავაზიანი, გულისხმიერი, სათნო სულის პიროვნება, კარგი მეოჯახე და მამა.

მისი ნათელი ხსენება მუდამ დარჩება მისი აღზრდილების, ამოღობლებისა და მეგობრების გულში.

დაე. მსუბუქი ყოფილიყოს მისთვის მშობლიური მიწა.

ამხანაგების ჯგუფი.

რედაქტორი აკ. ხანტაძე

მცირე საწარმოო „ელამინგო“-ს კოლექტივი იუწყება გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

მეუღლე თალიკო, შვილები: ნონა, დალი. მარტონი, თემური, დევი: თათუშა, ნურა, რძლები: ნათია ჭიჭონია, მერი კვარაცხელია, სიძეები: რევაზ ნავეიშვილი, გელა შონია, ნოდარი ვეკუა, შვილიშვილები: ნანა, ჭინა, გიგა მალანია, ინგა, ანა ნავეიშვილები, ცოლისძმა შოთა, ცოლისდა გოგოცა ქომეთიანები, მზახლები: ბაბუცა ჭიჭონია, ამირანი, ზეინაბი ნავეიშვილები, ძმისშვილები, დისშვილები, ბიძაშვილები, მამიდაშვილები, დედაშვილები და ახლო ნათესაები ოჯახებით იუწყებიან.

ლევონტი პილას ძე მალანას გარდაცვალებას. პანაშვიდი 16, 17, 18 ნოემბერს. დაკრძალვა 19 ნოემბერს. გამოსვენება 17 საათზე ქ. ზუგდიდი, 26 კომისრების ქ. 22-დან.

ს ა შ ა კ ო ზ უ ა

გარდაიცვალა ომისა და შრომის ვეტერანი სპსმ ნისტორის ძე კოჭუა.

იგი დაიბადა 1922 წლის 26 სექტემბერს სოფელ კახათში. კახათის საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ გაიწვიეს არმიის რიგებში. 1941-1945 წლებში ებრძოდა ფაშისტ დამპყრობლებს ნაპროლოზე; დემობილიზებული უბრუნდა მშობლიურ სოფელს და აქტიურ მონაწილეობას იღებს საკოლმეურნეო შრომით საქმიანობაში. შრომისთან მოუწვევდელი განაგრძობს სწავლას საქართველოს სუბტროპიკული მეურნეობის ინსტიტუტში.

ს. კოჭუა წლების მანძილზე სათავეში ედგა კახათის კოლმეურნეობის №2 საწარმოო ბრიგადას, სადაც მან გამოიჩინა მინდობილი საქმის კეთილ-

სინდისიერება, ერთგულება და ხალხის სიყვარული.

ომისა და შრომის ვეტერან: ს. კოჭუა იყო რამდენიმეჯერ არჩეული სასოფლო საბჭოს დეპუტატად, მიღებული აქვს მთავრობის ჯილდოები და მადლობები.

წავიდა ჩვენგან ვალმოხდილი ადამიანი, ახალგაზრდა თაობის აღმზრდელი და ქობაგი, ჩინებული ადამიანი და უფროსი მეგობარი, რომლის ნათელი ხსენება მარად იცოცხლებს მისი კოლეგების, ამხანაგების, თანასოფრელების გულში.

მოგონება და ყვაილები ნუ მოკლებოდეს ს. კოჭუას საფლავს.

სოფელ კახათის სპსმეურნეობის კოლმეურნეობის ბრძანებით, დაკრძალვა 19 ნოემბერს. დაკრძალვა 19 ნოემბერს. სოფ. ჭიხაშკარში.

სახელმწიფო სატყეო მეურნეობის ტურის სატყეოს გამგეობა მოგმართავთ ქალაქ ზუგდიდისა და რაიონის მოსახლეობას, რომ მდინარე ტურის ხეობისა და მის მიმდებარე სატყეო ტერიტორიებზე ზღვის შესართავის ჩათვლით (კვარტალი №15, 17, 18, 20, 22, 24, 25, 26, 27) იკრძალება ტყის ყოველგვარი ჭრები; ნადირობა ფრინველებსა და ცხოველებზე და თევზაობა მიმდინარე წლის 1 დეკემბრიდან. მიმდინარე პერიოდში ჩვენი რესპუბლიკის ფარგლებს გარედან გარეული ცხოველებისა და ფრინველების ჩამოყვანა-აკლმატიზირებასა და უხალისე მომავალში ამ ტერიტორიის ნაქრძალად გამოცხადებასთან დაკავშირებით, ამასთან ერთად შემოხსენებულ კვარტალთა ტერიტორიაზე მყოფმა ორგანიზაციებმა იგივე დროისათვის უნდა განათავსდნენ მათ მიერ წინა წლებში დროებით დაკავებული მიწის ფართობები, ხოლო ამ უკან დაბრუნებულ ფართობების ნაწილზე ისევ უნდა აღსდგეს ტყე, ხოლო ნაწილზე უნდა მოვიყვანოთ ცხოველებისა და ფრინველებისათვის სასრდო-საკვები. ვფიქრობთ ამით დიდ წვლილს შევიტანთ ტურის ფლორისა და ფაუნის აღდგენის საქმეში.

ზურბინ სტამბო

გილოცვაში, სურვილები დაბადების დღეს ვულოცავთ ელგუჯა ბეჭინას, ვუსურვებთ ჯანმრთელობას, ბედნიერებას და ხანგრძლივ სიცოცხლეს.

მეგობრები.

სოფ. ჭიხაშკარის საკრებულო და კოლმეურნეობის გამგეობა იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ამავე კოლმეურნეობის მთავარი ბუღალტერი

ბონდო ძიკას ძე ფიჭია და სამძიმარს უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

მეუღლე დავითი, შვილები: ბორისი, ლუარა, როზა, ინეზა, და ლუსია, მული თამარა, რძლები: სერა კვარაცხელია, ლარსა ზარტა, შვილიშვილები: ლაშა, ნანა დარასელიები, სოსო, ფატიმა, გიული სარათნიები, ნახიბოლა, ნინო ქობალები, დისშვილები: მურათა, ზოია, ზაირა, მზურტი, გულე, ნაირა ჭიჭიები, მამუშვილები: სილაკო, ოლია, მერი დარასელიები, სიძეები: გორამ სარათნი, მერაბი ქირია, მურმან ჩანგვია, შალიკო გულედანი, დედაშვილები, მამიდაშვილები, ბიძაშვილები და ახლო ნათესაები იუწყებიან.

ნუცა ზაღას ასული ბულია - დარასელიას გარდაცვალებას. პანაშვიდი 16, 17 ნოემბერს, დაკრძალვა 19 ნოემბერს. სოფ. კოლხიდში.

ზუგდიდის სტამბისა და „გეოლოგის“ რედაქციის კოლექტივი იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა კალისტრატე მხვინიის დახმარება.

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

მეუღლე ბუცა, შვილები: მედიკო, თამარი, მთვარისა, ცინდა, მანანა, დამირი, ძმები: ოთარი, ხუსა, ვეიკო, მექი, დევი: მუშუ, კარუ, რადი მარინა მიქაია, სიძეები: შაქრო სიქინავა, ჯემალი სიქინავა, დამირი გოგოლაძე, გიორგი თვართქილაძე, ზურაბ შენგელია, რძლები ნათელა ამსავა, ახმედი სიქინავა, შერა ზარანდია, მედიკო თირქია, მზურტი კვარაცხელია, სიძე ვაჟა გორაზია, შვილიშვილები: თენგიზი, მია, ნანა, ნათია, თენია, გიგა, ხატია, ძმისშვილები, დისშვილები, ბიძაშვილები, დედაშვილები და ახლო ნათესაები იუწყებიან რომ გარდაიცვალა

ბონდო ძიკას ძე ფიჭია.

პანაშვიდი 16, 17, 18 ნოემბერს, დაკრძალვა 19 ნოემბერს. სოფ. ჭიხაშკარში.

დღეა ნაზი ზაურაშვილი, მამა ამირან ფიჭია, მეუღლე შაია, შვილი თამარი, ძმა ონისე, რადი ნინა, სიძე ვაჟა ჩალათაშვილი, სიღერა რამა, სიმამრი ურბა ყვეინაშვილი, მამიდა ვენერა ფიჭია, ბიძები: კობა ზაურაშვილი, ბიჭიკო ფიჭია, ბიცოლები მერი მიქელაძე, ლიზა ქარდავა, ახლო ნათესაები ოჯახებით იუწყებიან

გია ამირანის ძე ფიჭიას გარდაცვალებას. დაკრძალვა 16 ნოემბერს. გამოსვენება ქ. ზუგდიდი. თაბუკაშვილის 4.

შვილი ვანო, რადი ცილა, შვილიშვილები: როზენი, ცისანა, თენგიზი ბერიშვილები, სიძე ჯემალ ქანტარია ოჯახებით იუწყებიან

აგრაფინა სოლომონის ასული ჭიქია-ბერიშვილის გარდაცვალებას.

მზურტი ოა რბო შონიები ოჯახით იუწყებიან სიძის გონა (ზურაბი) შირდენის ძე ჭობავას

ქრავიკოლად თაბუკას. დაკრძალვა 19 ნოემბერს ქ. ზუგდიდი. გამოსვენება შა-მანის ქ. 20-დან. 17 საათზე.

23 ნოემბერს 3 საათზე ოდიშის (კალინინის) სასაფლაოზე დანიშნულია

კახა ნოდარის ძე მალანის სამოქალაქო პანაშვიდი.

რესტორან „ოდიშის“ კოლექტივი ორბა მუშაობით იუწყება, რომ გარდაიცვალნენ თანამშრომლები

ბაბუცა ვახილის ასული ადმინივილი და ვალენტინა დანიელის ასული დამაშვიანა.

ზუგდიდის ექსპერიმენტალური ჩაის საწარმო ფაბრიკის კოლექტივი მუშაობის გამოთქვამს

გია ამირანის ძე ფიჭიას გარდაცვალების გამო და თანაგრძნობს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

რიყის საშუალო სკოლის პედაგოგი კოლექტივი იუწყება თამუშა მხიას ძე გოგიას გარდაცვალებას და თანაგრძნობს უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

შვილები ოლეა, მარო, მედიკო, ენო, ვალა, მეგონა ბერიშვილები, ბაიკო ფარქვანია, ოა ბაბუცა, რძლები: მიშია, ქსენია, ცილა, ოამარა, ციკა, ლიანა, სიძეები: შალვა თორდია, კორნელი ცხონდია, შვილიშვილები, შვილთაშვილები, დისშვილები, ძმისშვილები, ახლო ნათესაები იუწყებიან

აგრაფინა სოლომონის ასული ჭიქია-ბერიშვილის გარდაცვალებას. პანაშვიდი 16, 17, 18 ნოემბერს, დაკრძალვა 19 ნოემბერს. ოდიში (წალონინის რაიონი). გამოსვენება 4 საათზე.

ი ნ დ ე ქ ს ი მისი რედაქციის მისამართი: ქ. ზუგდიდი, მერაბ კოსტავას ქ. 58. ტელეფონები: რედაქტორის 2-21-80, რედაქციის მოადგილის 2-23-80, პასპორტული მდიანის 2-21-06, სოფლის მეურნეობის განყოფილების 2-21-78, მშრომელი წერილების 2-25-12, რადიოგაზეთის 2-17-00

საქართველოს რესპუბლიკის ბეჭდვითი სიტყვის დეპარტამენტის ზუგდიდის სტამბა, მერაბ კოსტავას ქ. №58, 2-23-07, ტირაჟი 8000 შპა. №4848